

- a) jeżeli niema aktów postępowania scaleniowego, a uczestnicy nie wnoszą żadnych zażaleń z tytułu dokonanego scalenia gruntów, fakt zaś dokonania scalenia dojdzie do wiadomości urzędów ziemskich w drodze wniosków stron lub przy innej urzędowej czynności, to urzędy te zarządzą dokonanie pomiaru faktycznego stanu posiadania, który to pomiar podlega zatwierdzeniu okręgowej komisji ziemskiej tak, jak projekt scalenia, jednak bez możliwości zmiany faktycznego nie-spornego stanu posiadania. W tym wypadku mają zastosowanie art. 36, 38, 45—48 niniejszej ustawy;
- b) jeżeli są dowody starego stanu posiadania, niema zaś aktu postępowania scaleniowego, a co najmniej $\frac{1}{4}$ uczestników scalenia skarży się na otrzymane działki z tytułu pokrzywdzenia, to urzędy ziemskie zarządzą dokonanie pomiarów faktycznego stanu posiadania, poczem okręgowa komisja ziemska albo, uznając skargi za nieuzasadnione, odrzuci je i wtedy wyda orzeczenie w trybie, wyżej w punkcie a) wskazanym, albo uzna skargi za uzasadnione i wtedy, rozpatrując ustalony pomiar stan faktycznego posiadania jako projekt scalenia, orzeknie o jego zmianie lub odrzuceniu ze skutkami, przewidzianymi w art. 35.

W tym wypadku, jeżeli niema możliwości wyrównać drogą zmiany projektu różnic między starym a nowym stanem posiadania, krzywdzących uczestników scalenia, przysługuje okręgowej komisji ziemskiej prawo zatwierdzenia dopłat pieniężnych, przekraczających normy w art. 6.

Jeżeli liczba skarżących jest mniejsza od $\frac{1}{4}$ ogólnej liczby uczestników scalenia, wówczas ma zastosowanie punkt a) niniejszego artykułu;

- c) jeżeli niema dowodów starego stanu posiadania i aktów postępowania scaleniowego, a poszczególni uczestnicy wnoszą skargi na otrzymane działki z tytułu pokrzywdzenia, to okręgowa komisja ziemska wyda orzeczenie po dokonaniu pomiaru stanu faktycznego posiadania i uprzednim przeprowadzeniu dochodzenia na miejscu przez powiatowy urząd ziemski w obecności zainteresowanych stron i przy udziale powołanych przez powiatowy urząd ziemski biegłych na wniosek zainteresowanych stron oraz powiatowego urzędu ziemskiego. O ile stary stan posiadania na podstawie przeprowadzonych dochodzeń i zgodnych oświadczeń stron da się ustalić, a skargi uznane zostaną za uzasadnione, to okręgowa komisja ziemska wyda orzeczenie w trybie, przewidzianym w p. b) o zmianie lub odrzuceniu istniejącego stanu posiadania; o ile zaś stary stan posiadania w sposób powyższy nie da się ustalić, lub też skargi zostaną uznane za nieuzasadnione — to orzeczenie wydane będzie w trybie, przewidzianym w punkcie a).

Art. 51. Wszelkie zawiadomienia, wezwania i doręczenia orzeczeń w postępowaniu scaleniowym uskutecznią się przez przesłanie ich do wójta (na-

czelnika gminy, burmistrza), lub sołtysa w tyłu co najmniej egzemplarzach, ilu ma być członków rad scalenia. Sołtys (wójt, naczelnik gminy, burmistrz) obowiązany jest przesłać mu wezwania, zawiadomienia, lub orzeczenia, publicznie ogłosić w sposób, odpowiadający miejscowemu zwyczajowi, oraz wydać członkom rad scalenia, a w ich braku innym uczestnikom scalenia, zgłaszającym się o to, doręczone mu wezwania, zawiadomienia, lub orzeczenia — oraz jeden egzemplarz zwrócić urzędowi wysyłającemu z potwierdzeniem dnia dokonania ogłoszenia. Trzeci dzień po dniu ogłoszenia przyjęty będzie za dzień, od którego biegną wszelkie terminy i czasokresy.

Art. 52. Pomoc kredytowa na cele, wskazane w art. 14, może być udzielana również osobom, które przeprowadziły scalenie swych gruntów na podstawie przepisów, które obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, nie dawniej jednak, niż w ciągu 3 lat przed wejściem w życie tejże ustawy.

Art. 53. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Reform Rolnych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 54. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

245.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 14 kwietnia 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach Części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, obowiązującej od dnia 1 maja 1925 r.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, obowiązującej od dnia 1 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 293) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

Art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:

„Oprócz ustawowych środków płatniczych, kolej może, gdzie zachodzi tego potrzeba, przyjmować walutę Państw obcych. W razie przeliczenia walut, obowiązują kursy, podawane do ogólnej wiadomości przez Zarząd kolejowy w ogłoszeniach, wywieszanych przy kasach kolejowych”.

W art. 50 w p. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie następujące:

„Dozorca powinien opłacić należność za przejazd, określoną w taryfie”.

W art. 56 post. wyk. do p. 1 a) otrzymuje numerację „I”. Dodaje się post. wyk. II o brzmieniu następującem:

„(Post. wyk.)” II. Listy przewozowe, adresowane do ekspedycji towarowej stacji przeznaczenia przyjmuje się tylko wtedy, jeżeli nadawca udowodni uprawnienie do użycia tego adresu lub jeżeli uprawnienie takie wynika z taryfy”.

W p. 1 d) w wierszu drugim i trzecim skreśla się słowa: „a przy. przesyłkach półwagonowych — oznaczenie ilości sztuk, rodzaju opakowania i cechy lub numeru”.

P. 8 tegoż art. otrzymuje brzmienie następujące:

„8. Nadawca powinien zamieścić w liście przewozowym wszystkie te oświadczenia, których wymagają przepisy niniejsze i taryfy.

Zamieszczanie w liście przewozowym innych oświadczeń oraz dołączanie do listu przewozowego dowodów, nieprzewidzianych w przepisach niniejszych lub w taryfach, jest wzbronione”.

Art. 58 otrzymuje brzmienie następujące:

„Sprawdzanie zawartości przesyłki. Ustalanie ilości sztuk i wagi przesyłki”.

„1. Kolej ma prawo sprawdzać w każdym czasie, czy ilość sztuk, waga i zawartość przesyłki zgodne są z oświadczeniami nadawcy w liście przewozowym. Za sprawdzenie takie nie pobiera się opłaty. Natomiast, jeżeli oświadczenia w liście przewozowym nie są zgodne z rzeczywistością, kolej ma prawo do zwrotu kosztów sprawdzenia. Koszty niezapłacone przy sprawdzeniu, obciążają przesyłkę.

Do sprawdzenia zawartości należy wezwać osobę, uprawnioną do rozporządzania przesyłką, chyba, że sprawdzenie zarządzone zostało ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny. Jeżeli interesowany nie zjawi się lub jeżeli sprawdzenie zawartości następuje w drodze, należy dokonać tej czynności w obecności dwóch świadków, nie należących do służby kolejowej.

2. Kolej obowiązana jest przy przyjęciu do przewozu ustalić bezpłatnie ilość sztuk i wagę przesyłek drobnicowych, które załaduje sama (art. 59 p. 1). Nadawca, względnie upoważniona przez niego osoba, ma prawo być obecnym przy tem ustaleniu.

3. Przy wszystkich innych przesyłkach kolej obowiązana jest ustalić ilość sztuk i wagę przesyłki na żądanie nadawcy, zamieszczone w liście przewozowym, o ile stacja posiada do tego odpowiednie urządzenia wagowe i, o ile właściwość przesyłki i warunki ruchu na to pozwalają. Jeżeli jednak nadawca nie podał wagi przesyłki, kolej obowiązana jest ustalić ją, chociaż żądania tego w liście przewozowym nie zamieszczono.

Za takie ustalenie ilości sztuk i wagi przesyłki kolej pobiera opłaty, określone w taryfie.

Jeżeli na stacji nadawczej nie można ustalić wagi, należy zważenia dokonać na innej stacji.

4. Nadawca może żądać przy nadaniu przesyłki, aby mu dano możliwość być obecnym przy ustalaniu ilości sztuk i wagi, o ile czynności te następują na stacji nadania. Jeżeli nadawca żądania takiego nie postawił lub nie skorzystał z danej mu możliwości, to, o ile kolej zgodzi się, w myśl wniosku nadawcy, na ponowne ustalenie ilości sztuk i wagi, nadawca obowiązany jest zapłacić ponownie należność taryfową.

5. Przy odważaniu przesyłek wagonowych na wadze wagonowej, wagę ustala się w ten sposób,

ż od ogólnej wagi załadowanego wagonu odejmuje się własną wagę wagonu, na nim oznaczoną. Na żądanie jednak osoby uprawnionej do rozporządzania przesyłką, kolej powinna sprawdzić wagę własną wagonu, jeżeli na to pozwalają warunki ruchu. Jeżeli przytem okaże się, że waga własna jest inna, niż oznaczona na wagonie, wówczas za podstawę obliczenia przyjmuje się sprawdzoną wagę wagonu.

Czy i jaką opłatę kolej pobiera za takie sprawdzenie, określa taryfa.

„(Post. wyk.)” I. Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki wagonowej na wadze wagonowej, dokonane bez sprawdzenia wagi własnej wagonu, wykaże, w porównaniu z wagą, podaną w liście przewozowym, różnicę nie większą, niż 2% od wagi wagonu na nim oznaczonej, to kolej nie pobiera dopłat, przewidzianych w art. 60. Za podstawę do obliczania przewoźnego przyjmuje się jednak wagę sprawdzoną.

„(Post. wyk.)” II. Jeżeli sprawdzenie wagi własnej wagonu, uskutecznione na żądanie osoby uprawnionej do rozporządzania przesyłką, nie wykaże różnicy większej, niż 2% od wagi, uwidocznionej na wagonie, kolej pobiera opłatę za ważenie, przewidzianą w taryfie”.

6. Ustalenie przez kolej ilości sztuk i wagi przesyłki powinno być zaznaczone w liście przewozowym. Jeżeli ustalenie to nastąpiło na stacji nadawczej, zaznaczenie powyższe powinno być zamieszczone również we wtórniku listu przewozowego.

W art. 60 w p. 1 b) w wierszu drugim, po słowie: „oznaczenie” dodaje się słowo: „zawartości”.

W tymże art. w p. 1 c) w pierwszym wierszu, po słowie „przesyłka” dodaje się słowa: „którą załaduje nadawca”.

W art. 62 w p. 7 zdanie pierwsze, skreśla się słowa: „przesyłki zaś półwagonowe cechowane lub numerowane”.

W art. 63 post. wyk. I i II do p. 5 otrzymują nowe brzmienie:

„(Post. wyk.)” I. Wagony należy zamawiać pisemnie na stacji nadawczej nie później, niż na 24 godziny przed dostarczeniem przesyłki do przewozu. Zgłoszone w inny sposób (ustnie, telefonicznie, telegraficznie i t. p.) żądanie podstawienia wagonu należy uzupełnić zamówieniem pisemnym, opatrzonym w datę i podpis zamawiającego.

W zamówieniu należy wskazać ilość i rodzaj zamawianych wagonów (kryte, niekryte, węglarki, platformy, wagony piętrowe i t. p.). Jeżeli nadawca żąda wagonu o ładowności powyżej 15.000 kg. lub wagonu do wyłącznego użytku, powinien żądanie to zamieścić w zamówieniu i powtórzyć je w liście przewozowym. Jeżeli nadawca nie powtórzy tego żądania w liście przewozowym, kolej uprawniona jest do zamieszczenia w liście przewozowym odpowiedniej adnotacji z powołaniem się na zamówienie pisemne”.

„(Post. wyk.)” II. Zamówione wagony kolej dostarcza według możliwości. W razie niemożności dostarczenia wagonu żadanego rodzaju lub ładowności powyżej 15.000 kg., kolej powiadamia o tem nadawcę. Od każdego zamówionego wagonu pobiera się kaucję w wysokości postojowego za jedną dobę. Jeżeli cofnięcie zamówienia nastąpiło po podstawieniu wagonu, ale przed upływem terminu, ustalonego dla załadowania, kolej pobiera opłatę za przetrzymanie

wagonu w wysokości połowy postojowego za jedną dobę. Jeżeli cofnięcie to nastąpiło już po upływie terminu dla załadowania pobiera się opłatę za przetrzymanie wagonu najmniej jednak należność za jedną dobę.

Opłaty za przetrzymanie wagonu podane są w Wykazie opłat dodatkowych, Cz. II Taryfy.

W art. 67 w p. 1 dodaje się nowe zdanie o brzmieniu następującem:

„Taryfa określa, czy i pod jakimi warunkami kolej przyjmuje przesyłki pośpieszne do przewozu pociągiem osobowym lub pośpiesznym.

Do tegoż p. 1 dodaje się post. wyk.:

„(Post. wyk.)” I. Żądanie przewozu przesyłek pośpiesznych pociągiem osobowym lub pośpiesznym musi być zamieszczone w liście przewozowym. Szczegółowe postanowienia o przewozie przesyłek pośpiesznych pociągiem osobowym lub pośpiesznym określone są w taryfie towarowej Cz. II „(Postanowienia taryfowe)”.

„(Post. wyk.)” II. Żądanie przewiezienia przesyłki zwyczajnej tylko na pewnej części drogi przewozu jako przesyłki pośpiesznej lub przewiezienia przesyłki pośpiesznej tylko na pewnej części drogi pociągiem ruchu osobowego jest niedopuszczalne.

W art. 70 p. 3 zdanie pierwsze otrzymuje nowe brzmienie:

„3. Prawo do odbioru nadpłaty przewozowej oraz prawo do zgłaszania roszczeń o zwrot opłat przewozowych, niesłusznie pobranych, służy nadawcy lub odbiorcy, w zależności od tego, kto opłaty te koleji uiścił.

W art. 75 do p. 1 dodaje się post. wyk. o brzmieniu następującem:

„(Post. wyk.)” Dla przesyłek pośpiesznych, przyjmowanych do przewozu pociągiem osobowym lub pośpiesznym (art. 67 p. 1) termin dostawy nie może przekraczać:

- 1) na przyjęcie przesyłki do przewozu 1 doby,
- 2) na przewóz—na każde rozpoczęte 250 km.— $\frac{1}{6}$ doby.

W art. 77 w p. 2 w wierszu trzecim słowa: „warunki przewozu” zamienia się na: „warunki ruchu”.

W drugim zdaniu tegoż punktu zmienia się końcowe brzmienie „na innej najbliższej stacji kolejowej” na „na najbliższej odpowiedniej wadze w obecności upoważnionego pracownika kolejowego”.

Post. wykonawcze I i II skreśla się.

Punkt 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Ważenie przesyłek wagonowych odbywa się w myśl postanowień art. 58, ust. 5”.

Do p. 3 dodaje się post. wyk. I i II o brzmieniu następującem:

„(Post. wyk.)” I. Przy ważeniu przesyłek wagonowych mają zastosowanie post. wyk. I i II do art. 58 ust. 5.

„(Post. wyk.)” II. Kolej może odmówić sprawdzenia wagi przesyłek całowagonowych, przewożonych luzem lub zsysem, jeżeli żądanie sprawdzenia zgłoszone zostało już po wyładowaniu przesyłki.

P. 3 otrzymuje № 4.

P. 4 skreśla się.

§ 2. W załączniku A. Postanowienia o przewozie zwierząt.

W art. 7 w p. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość opłaty za przejazd oraz sposób odprawy określa taryfa.”

§ 3. W załączniku B. Materiały wybuchowe, w rozdziale 1-a druk tłusty działu „I. Górnicze materiały wybuchowe” (str. 38) zastępuje się drukiem nietłustym.

W tymże dziale, w ustępie „Amolit 2” w wierszu ostatnim liczba „40/” zastępuje się liczbą „40/0.”

Dział B „Materiały wybuchowe powietrzne” uzupełnia się następującymi materiałami wybuchowymi:

„Bradyt powietrzny A.” Mieszanina 79,50/0 saletry amonowej, 40/0 nitrogliceryny, 20/0 trójnitrotoluolu, 1,50/0 mączki drzewnej, 130/0 soli kuchennej.”

„Lignozyt powietrzny C.” (str. 39). Mieszanina 570/0 saletry amonowej, 220/0 saletry sodowej, 40/0 nitrogliceryny, 3,50/0 mączki drzewnej, 3,50/0 węgla drzewnego, 70/0 chlorku amonu i 30/0 siarki.”

„Lignozyt powietrzny G.” Mieszanina 540/0 saletry amonowej, 220/0 saletry sodowej, 40/0 nitrogliceryny, 3,50/0 mączki drzewnej, 3,50/0 węgla drzewnego, 100/0 soli kuchennej i 30/0 siarki.”

Skreśla się ustęp „Westfalit powietrzny C.”

Poniżej zamieszcza się:
„Westfalit powietrzny D.” Mieszanina 83,50/0 saletry amonowej, 4 0/0 nitrogliceryny, 1,50/0 trójnitrotoluolu flegm., 20/0 mączki drzewnej, 90/0 chlorku potasu.”

Pod materiałem wybuchowym „Kahicyt amonowy powietrzny B” zamieszcza się:

„Pionkit powietrzny A.” Mieszanina 620/0 saletry amonowej, 40/0 nitrogliceryny, 100/0 nitrotoluolu, 20/0 mączki drzewnej i 220/0 soli kuchennej.”

W dziale II. „Inne materiały wybuchowe” słowa, umieszczone pod tytułem „(nawiazanie w obrocie się nie znajdują)” skreśla się; poniżej zamieszcza się:

„Bradyt leśno-rolniczy.” Mieszanina 700/0 saletry amonowej, 120/0 trójnitrotoluolu i innych związków azotowych, 0,50/0 nitrogliceryny, 70/0 nadchloranu potasu, 1,50/0 mączki drzewnej, 10/0 węgla drzewnego, 80/0 soli kuchennej.”

W dziale „I. Górnicze materiały wybuchowe” (str. 40) w ustępie „Pikryt” w wierszu drugim omyłkowo wydrukowano słowo „aromatyczne” zastępuje się słowem „aromatyczne.”

W następnym dziale „I. Górnicze materiały wybuchowe.” Saletra wybuchowa 5 w wierszu trzecim słowo „celuzy” zastępuje się słowem „celulozy.”

W dziale B. „Materiały wybuchowe powietrzne” (str. 43) w ustępie „Bawaryt powietrzny B” słowo „z żelatynowanej” zastępuje się słowem „żelatynowanej.”

Druk tłusty „II. Zwykle przesyłki” (nie podpałające pod I) (str. 45) zastępuje się drukiem nietłustym.

W rozdziale „Ib. Amunicja” (str. 53) w tytule liczbę arabską „1” zastępuje się liczbą rzymską „I.”

W dziale „E. Załadowanie” (str. 60), U w a g a otrzymuje brzmienie następujące: „Przesyłki materiałów wybuchowych i strzelniczych, jak również amunicji nadawane do przewozu....” d. c. bez zmiany.

W rozdziale „Ic. Materiały zapalające i ogniwe sztuczne” w ustępie 2 a) i c) w wierszach pierwszym

i drugim słowa „(kolodjumowego)” i „(kolodjumowej)” zastępuje się słowami „(kolodjonowego)” i „(kolodjonowej)”; dalej w p. d) w wierszu drugim po słowie „fosforu” dodaje się słowo „czerwonego”.

W p. e) (str. 61) w wierszu czwartym słowa „fosforu bezkształtnego czerwonego” zastępuje się słowami „fosforu bezpostaciowego”.

W ust. 3 p. (1) w wierszu drugim po słowie „tarcie” dodaje się słowo „ściśnienie”.

W rozdziale „I d. (str. 62): Gazy zgęszczone, skroplone i rozłożone pod ciśnieniem” w tytule oraz w wierszu pierwszym słowo „rozłożone” zastępuje się słowem: „rozpuszczone”.

W dziale „a) Gazy zgęszczone” (str. 63) w p. 4 słowa „gaz kopalniany” i „gazy osobliwe” zastępuje się słowami „gaz ziemny” i „gazy szlachetne” oraz słowa „heltum” i „koenon” słowami „helium” i „kseenon”. W p. 5 po słowie „podtlenek” dodaje się słowo „azotu”, zaś słowo „éthune” zastępuje się słowem „etan”.

W p. 6 słowo „Amonjak” uzupełnia się słowem „bezwodny”, zaś słowa „chlorotlenek” i „(fagen)” zastępuje się słowami „tlenochlorek” i „(fosgen)”.

W p. 7 słowo „siarkowy” zastępuje się słowem „siarkawy”.

W tytule „c) Gazy rozłożone pod ciśnieniem”: słowo „rozłożone” zastępuje się słowem „rozpuszczone”.

W p. 11 słowa „materję parowaną” zastępuje się słowami „masę porowatą”.

W dziale „Przepisy o przewozie. A. Rodzaj naczyń” w p. a) z) w wierszu pierwszym słowa „z próżnią między niemi przestrzenią” zastępuje się słowami „z próżnią między niemi”.

W p. c) w wierszu siódmym słowa „dotykają bezpośrednio roztwór acetyleny” zastępuje się słowami „styka się bezpośrednio z roztworem acetyleny” oraz w wierszu ósmym, po słowie „zawierającej” dodaje się słowo „ponad”, w ostatnim zaś wierszu liczbę „50⁰” zamienia się na „50⁰”.

W dziale „C. Zaopatrzenie naczyń (wentyle, napisy)” (str. 64) w p. (1) w wierszu piątym po słowie „zatykczki” dodaje się słowo „metalowe”.

W dziale „D. Napełnianie naczyń” (str. 65) w p. (2) w wierszu ósmym po słowach „chloru i czwórtlenku” dodaje się słowo „azotu”, a w następnym wierszu słowa „kwasu siarkowego” zastępuje się słowami „bezwodnika kwasu siarkawego”.

W dziale „E. Inne przepisy” w p. (1), w wierszu pierwszym i drugim skreśla się słowa „bezwodnika azotawo-azotowego” i zastępuje się słowami „czwórtlenku azotu”.

W p. (2) w wierszu drugim skreśla się słowo „odpowiednie”, zaś słowa „zabezpieczające ruszaniu się” zastępuje się słowami „uniemożliwiające toczenie się naczyń”; poniżej, pod tytułem „a) Wagonów niekrytych”, w p. 1 słowo „gościńcami” zastępuje się słowami „drogami kołowymi”.

W dziale „E. Inne przepisy” w ustępie „c) Wagonów krytych lub niekrytych” (str. 66) w p. (7) a) w wierszu pierwszym słowo: „rozłożonych” zastępuje się słowem „rozpuszczonych”, w wierszu trzecim słowo „odnośnie” zastępuje się słowem „dotyczących”, po słowie „napełnienia” dodaje się słowo „oraż”, wreszcie w wierszu czwartym słowo „odnośnie” za-

stępuje się słowami „co do” i skreśla się słowa: „oraz przepisów pod H”.

W dziale „F. Wyjątki od przepisów, zamieszczonych pod A—E” w p. (1) wierszu pierwszym, słowo „mniejszych” zastępuje się słowem „małych”, w wierszu drugim po słowach „kwas węglowy” dodaje się słowa „i podtlenek azotu”, dalej po słowach „do 3 gramów” dodaje się słowa „amoniak, chlor i”, zaś słowo azotawo-azotowy” zastępuje się słowem „azotu”; w wierszu trzecim przed słowem „dwutlenek” dodaje się słowo „bezwodny”, w wierszu piątym słowa „bezwodnikiem azotawo-azotowym” zastępuje się słowami „czwórtlenkiem azotu”, w wierszu szóstym przed słowem „dwutlenkiem” dodaje się słowo „bezwodnym”, słowa „(kwasem siarkowym)” zastępuje słowami „(kwasem siarkawym)”, wreszcie, w wierszu dziesiątym słowo „siarczany” zastępuje się słowem „siarkowy”.

W rozdziale „I e. Materjały wytwarzające w zektnięciu z wodą gazy zapalne lub podtrzymujące palenie” w p. 2 po słowach „Węgiel wapienny” dodaje się słowo „(karbid)”.

W rozdziale „Klasa II. Materjały samozapalne” (str. 68) w p. 2 w wierszu drugim słowa „samopalne związki” zastępuje się słowami „samozapalne związki”.

W p. 8 b) w wierszu drugim, słowo „popędowe” zastępuje się słowem „napędne”.

W p. 11 słowa „tutki i pierścienie papierowe” zastępuje się słowami „oraz tutki i pierścienie z tektury”.

W p. 15 po słowie „masa” dodaje się przecinek oraz słowa „która była”.

W dziale „Przepisy o przewozie A. Opakowanie” w p. (2) w wierszu drugim słowo „naboi” zastępuje się słowem „naczyn” i w p. (3) w wierszu drugim słowa „(krzemionkowych i t. p.)” zastępuje się słowami „(kamionkowych i t. p.)”.

W p. (6) (str. 69) liczbę „8” uzupełnia się lit. „a”.

W p. 9 słowo „topionych” zastępuje się słowem „zatopionych”.

W p. 10 słowa „Cynk i proch muszą być zapakowane” zastępuje się słowami „Cynkowy proszek (pył) musi być zapakowany”.

W rozdziale klasa III „Materjały zapalne” w tytule „III a Ciecze zapalne” (str. 70) słowo „zapalne” zastępuje się słowem „palne”.

W p. 1 b) w wierszu pierwszym słowo „nafowa” zastępuje się słowem „naftowa” oraz skreśla słowa: „olej skalny”, dalej w wierszu trzecim słowo „węglodory” zastępuje się słowem „węglowodory”, wreszcie w wierszu szóstym słowo „wyrządzają” zastępuje się słowem „wytwarzają”.

W p. 1 c) w wierszu pierwszym słowa „oleju skalnego” zastępuje się słowami „ropy naftowej”.

W p. 2 słowa „oleju skalnego” zastępuje się słowami „ropy naftowej”.

W dziale „Przepisy o przewozie. A. Opakowanie” (str. 71) w p. (2), w wierszu siódmym, słowa „szkłem rozpuszczalnym” zastępuje się słowami „szkłem wodnym”.

W dziale „B. Inne przepisy” (str. 71), w p. 4a. (str. 72) w wierszu drugim, słowa „Przewracać” zastępuje się słowem „Przetaczać”.

W dziale „III b, Materjały zapalne w stanie stałym” w p. (2), w wierszu drugim, słowo „kolodjowa” zastępuje się słowem „kolodjonową” i w p. (3) słowo „Coluloid” słowem „Celuloid”.

W rozdziale: „Klasa IV. Materiały trujące” (str. 73) w p. 1, wierszu pierwszym, słowo „arsenowy” zastępuje się słowem „arsenawy”. W p. 6-a) słowo „siarczan” zastępuje się słowem „siarczek”, a w wierszu drugim, słowo „barwniki” słowem „farby”. W p. 8 słowo „baryum” zastępuje się słowem „baru”, zaś słowo „Natrium acyd” słowami „Azotek sodu”.

W dziale „Przepisy o przewozie A. Opakowanie” w p. (9) w wierszu siódmym (str. 74) słowa „natrium acyd” zastępuje słowami „azotek sodu”.

W dziale „B. Inne przepisy” w p. (1) a) w wierszu pierwszym skreśla się słowo „je”.

W ustępie b) w wierszu drugim słowa: „sodu i chloranów dwutlenku baryum natrium acid” zmienia się na następujące: „sodu, chloranów, dwutlenku baru i azotku sodu”.

W p. (3) w wierszu drugim skreśla się drugie zdanie, zaczynające się od słów „Wagony cystermy” i t. d.

W p. (5) w wierszu drugim słowo „go” zastępuje się słowem „je”.

W rozdziale „Klasa V. Materiały żrące” (str. 75) w p. 1 w wierszu trzecim, słowa „roztwory, zawierające więcej, niż 40% kwasu octowego” zmienia się następująco: „roztwory kwasu octowego, zawierające więcej, niż 40% kwasu”.

W p. 3 w wierszu drugim, po słowach „rozpuszczony w wodzie” dodaje się słowa „z zawartością amoniaku”.

W p. 7 po słowach „Dwutlenek wodoru” dodaje się słowa „(woda utleniona)”.

W p. 9 słowa „Dwusiarczek sody (tlenek wapna)” zastępuje się słowami „Wodorosiarczek sodu i wapnia”.

W dziale „Przepisy o przewozie A. Opakowanie”. (str. 75) w p. (1) a) (str. 76), w wierszu trzecim skreśla się słowa „prześcielając odpowiednim materiałem”, a w p. (5) w wierszu siódmym, słowo „stały” zastępuje się słowem „trwały”.

W rozdziale „Klasa VI. Materiały, budzące odrazę i wydzielające woń przykrą” (str. 78) w p. 1 w wierszu pierwszym skreśla się słowo „obrzynki”, a w wierszu drugim skreśla się słowa „jako też odpadki od tych dwojga materiałów”.

W p. 5-ym skreśla się słowa „z kotłów”, zaś w p. 8 słowo „fakalja” zastępuje się słowem „fekalja”.

W dziale „Przepisy o przewozie A. Opakowanie” w p. 1 a) w wierszu drugim słowo „szczelnie” zastępuje się słowem „szczelnych”. Tą samą poprawkę uskutecznia się w p. b) w wierszu pierwszym oraz w p. e) (str. 79). W ustępie f) wierszu pierwszym słowo „szczelnie” zastępuje się słowem „szczelne”.

W p. (2) a) ustępu pierwszego w wierszu czwartym słowo „zgniła” zastępuje się słowem „przykrą”.

W p. (2) a) α wierszu czwartym skreśla się słowa: „(tzw. płótna chemicznego)”, zaś po ust. β, dodaje się ngwy ustępie o brzmieniu następującem: „γ) jeżeli środki odkażające nie wystarczają do usunięcia przykrewy woni, należy przesyłki pakować

do mocnych, szczelnych i dobrze zamkniętych beczek lub kotłów tak, aby woń zawartości naczynia nie dała się odczuć”.

W dziale „B. Inne przepisy” (str. 80) w p. (6) w wierszu drugim po słowie „środki” dodaje się słowo „odkażające”.

We wzorze nalepki dla przedmiotów klasy III a. B. p. (4) a) słowa „Przesuwać ostrożnie” zastępuje się słowami „Przetaczać ostrożnie”.

§ 4. W załącznikach do Przepisów Przewozowych C № 1 i 2 (wzory listu przewozowego) na lewej stronie listu przy rubryce „Dokładny adres odbiorcy” dodaje się drugą wolną linię.

W zamieszczonej poniżej uwadze: „Wskazanie nadawcy co do postępowania celnego . . .” i t. d., po słowie „przewidziane” skreśla się słowa „w Taryfie ogólnej Część I, obowiązującej na kolejach polskich” i zastępuje je słowami: „w Przepisach przewozowych i w taryfach”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1926 r.

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

246.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 26 kwietnia 1926 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stonków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie maszyn i aparatów nierybanych w kraju, o ile stanowią część składową nowoinstalowanych kompletnych urządzeń oddziałów zakładów przemysłowych, może być stosowane cło ulgowe, wynoszące 20% cła normalnego.

Minister Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, orzeka, które maszyny i aparaty odpowiadają wymogom niniejszego paragrafu.

§ 2. Prolonguje się ważność pozwoleń Ministerstwa Skarbu, wydanych na podstawie § 1 rozporządzenia z dnia 4 marca 1926 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. № 23, poz. 140), do dnia 31 lipca (włącznie) 1926 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1926 r. i obowiązywać będzie do dnia 31 lipca (włącznie) 1926 r.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*